

M A G Y A R K U R I R.

Bécs, Kedden, Junius' 27-dikén, 1826.

Brasília.

A' Párisi Monitör, a' melly Jun. 18-dikán jött-ki, ezeket írja Rio-de-Janerió-ból Május' 5-dik napjáról: — „

„A' Brasiliai Császár, minekutánna az Atyja' meghalásáról való tudósítást vétte volna, egy Május' 2-dikán költ Akta által a' Portugalliai Koronáról lemondott, 's a' maga ezen Országhoz való jussait, a' maga idősb Léányának Donna Mária-da-Gloria Princzaszszony-nak, Beirai Herczegaszszony-nak, adta által, ki is a' maga Atyja' testvérével Infans Don Miguellal fog összemátká-síttalni 's házassági életre lépni.

Görög Ország.

A' szegény Görögök nagyon közel állani látszanak a' legnagyobb Crisishez. Nem soká egészen el fog válni, hogy mi-atsoda resultátumai lettek ennyi vérontás-nak, ennyi inségeknak, 's tsak nem egész elpusztulásnak. Nyilván mutatják ezt addig is míg bővebben felvilágosítást kaphatnánk, a' következő sorok: —

A' Píadai Görög Nemzeti Gyülés-ről annak felállítását fogva többször emlékeztünk, de tsak olly röviden, hogy annak oddig majd tsak a' nevit esmertethet-tük-meg Olvasójinkál. Most erről is bő-rebbetske tudósításokkal szolgálhatunk a' Párisi Ujságlevelekből, a' mellyek Junius 16-dikán a' következőket bocsátották köz-re, egy levélből, a' melly Zantéből Máj-

16-dikán indult, és ezen Nemzeti Gyülésnek azon munkáit foglalja magában, a' mellyek ennek négy első üléseiben, (új szerént) April. 18, 19, 20, és 21-dik nap-jain, Píadában (Epidaurusban) előfordultak: — „

„A' Görög Nemzeti Gyülés, mint tud-va van, mult April. 18-dikán nyitattott-ki Píadában. Legelső munkája a' volt, hogy egy laistrom olvastattott-fel, melly azon személyeknek neveit foglalta magában, a' kik ezen Congresszusra törvényesen meghatalmaztatott nemzeti képviselőknak tartathattak. A' tanátskozasok' első tárgya a' vala, hogy elbocsáttathatók-é a' Szülő-ták a' Görög Nemzeti Congresszusra? Hanem ezen kérdés nem soká félbe szakasztván, a' második ülésre tétetett ál-tal. Már most egy Elölülőnek választásá-hoz fogtak. A' Moréaiak, Zaimit, a' Ru-méliaiak pedig Mauro-Michalit kívánták Elölülőnek. A' felett, hogy mellyiket vá-loszzák, hosszasan folytak a' vetelkedé-sek, míg végezetre kijött, hogy se Zaimi se Mauro-Michali nem akar Elölülő lenni, a' Gyülésnek egy része a' Corinthusi No-tarát jóvallotta, ki eránt a' Ruméliaiak is azonnal egyetértettek, 's a' ki a' mellett is, hogy a' Moreaiaknak nem tetszett, végre tsakugyan a' Nemzeti Gyülés' Elöl-ülőjének kikiáltott. Vice-Elölülővé Liva-diai János neveztetett. Azután az Első Titoknok-válosztás következett; erre nézve Papadopolóra ment a' Volsok' több-sége. Mind ezek után a' Gyülésnek törvé-nyes Constituáltatása (talám jó loszen Be-

iktattatása) vétetett munkába; 's ez is meg-
esvén, az a' jóvallat vétetett fontolás alá:
hogy a' J o n i a i Szigetektől vegyenek bi-
zonyos summát költsön. Ezen tárgyra néz-
ve több tagok több féle vélekedést nyilat-
koztattak, melyre nézve meghatározatott,
hogy bortsáttassék a' tárgy 7 személyekből
alá Biztosságnak megfontolására. A' hét ta-
gok ezek voltak: Zaimi, Buduri, Ainean,
Chrisogelas, Xenó, Blasis, és Zogrâphos;
kiknek kineveztetések után ezen első ülés.
minekutánna még némelly apróságok elő-
fordultak, beveztetett.

„A' második ülés Apr. 19-dikén, azon
kezdődött, hogy a' Titoknok az előbbeni
napi ülés Jegyzőkönyvét felolvasta, 's a'
Szulióták nak az eránt való kívánságát,
hogy az ő meghatalmazottjaik a' Görög
Nemzeti Gyűlésbe bortsáttassanak-bé, ismét
elővetetett. A' vég-határozás, mely ezen kér-
désre nézve tetetett, a' volt, hogy: „ámbar
addig, míg valamelly tartomány szabaddá
nem tetetett, semmi juson nem kívánhat-
ja, hogy Képviselőket váloszthasson és
küldhessen a' Nemzeti Gyűlésre: mind-
azonáltal a' Szulióták az ő megkülömböz-
tetett szolgálatjaikra való tekintetből, a' kö-
zönséges törvény alól kivételtetnek 's az ő
Meghatalmaztatott Küldöttjeik a' Nemzeti
Gyűlésbe bebortsáttatnak“ — mely után
a' Gyűlés tagjai mindnyájan felállván, ke-
zeiket az cgekre felemelték, 's a' Legfőbb
Valóságot bizonyoságul hívták a' végre,
hogy ők magokat mindnyájan lekötelezik
arra, hogy mindnyájok egy szívvel-lelék-
kel tsak a' köz boldogságot fogják szemekik
előtt hordozni, 's magoktól minden melle-
leg való czélzásokat el fognak távoztatni.
Most már az Előtűlő maga felolvasta
felszóval az ezen Gyűlés' minden tag-
jainak a' letétel végett elejikke iratott es-
küvést, melyben minden tagok egyetértet-
tek, 's a' melyet A m e n mondással 's az E-
vangéliumnak megtsókolásával jelentettek-
ki. Azután azt a' kérdést vették ismét fon-

tolás alá, mely az első ülésben a' Joniai
Szigeteknél költsönvétetendő summára néz-
ve előfordult vala. Most is több félek voltak
az ezt tárgyzó vélekedések. Többek
találtattak a' tagok között, kik úgy ítélték,
hogy jól fogja tenni a' Gyűlés, ha ezen
költsönözésnek munkájához minél hamar-
abb hozzá fog: hanem A i n i a n nevű tag
más-képpen vélekedett, így szollván: „U-
raim! ha mi magunkat ezen dologba avat-
juk, kétség kívül az előbbeni Országló-
szék' foglalatosságaiába kapunk belé, mely
Országlószék még nintsen annak módja sze-
rént eloszlattatva; melyhez képpeszt én sok-
kal jobbnak tartom meghívni ezen Országló-
széket, hogy ő maga vegye haladék nél-
kül munkába ezen summának a' J o n i a i
a k n á l lejendő költsönvétetését. Az A i-
n i a n' vélekedése mindenek által helybe-
hagyatott, 's a' dolog az Országlószéknek
még azon ülésből által küldetett — 's az-
után az a' kérdés vétetett-fel: hogy mitso-
da módot taritson a' Gyűlés', voksolás' dol-
gában; nyilvánvalót-é, vagy titkost? A' Fél-
sziget béliek az első, a' Ruméliaiak és a'
Szigetek' küldöttjeik ellenben a' titkost jóval-
lották. A' voksolok' többsége azt határozta,
hogy a' titkos voksolás állittassék lábra.

„Ugyan ezen ülésben még egy kérel-
met olvasott-fel a' Titoknok. Ezen Kérelem
az Olympiai lakosoktól való volt, kik azt
kérték, hogy ők is küldhessenek Képviselőket
a' Nemzeti Gyűlésre: de nem nyerték-meg
kérelmeket — mely után az Előtűlő
a' tanátskozást félbe szakasztotta 's az
ülést berekesztette.

„A' 3-dik ülésben, Apr. 20-dikán, 7
Biztosságot nevezett-ki a' Gyűlés a' keze
alá tartozó hét fele dolgoknak előre való
megfontolására. Az 1-sőnek 15 tagokat
rendelt a' Constitutziónak és Országlási-
módnak kidolgozására. A' 2-diknek ren-
delt 7 tagokat, 's ennek keze alá a' Re-
gularis és Irregularis katonaságnak el-
intézését bízza. A' 3-dik Biztosság 5 tagjai-

ra csak a 'Finántzia' dolgai bizattattak. A hátra lévő 4 Biztosságok közül egyre a' tengeri dolgok, másra a' tanulás' dolga, harmadikra a' Vallás' dolga, negyedikre a' Kérelmek' s az azokra tétetődő jelentések' dolga, bizattattak.

„A' 4-dik ülésben a' mind ezen hét Biztosságok' elibe szabandó Utasítások felett folytak a' tanácskozások. Mindjárt az első Biztosságnak keze alá tartozó kérdésekre nézve az a' legfőbb tárgy forgott fenn: hogy mitsoda Országlási mód lesz a' Görög Ország' állapotjához legalkalmasabb? s ehez képest mitsoda alapokra kellessék az első, tudniillik a' 15 tagokból álló Biztosságnak helyhez tétődni? A' mi a' Constitúziós Országlást illeti, ezen tekintetben már még az előbbeni tudniillik a' 20-diki ülésben jóvá hagyatott vala a' Gyűlés által, hogy mostanában, vagy Provisoriai módon, úgy hagyatassék a' dolgok folyamatja mint már fenn áll, de hatalmaztassék meg a' Biztosság, hogy további intézeteknek megtétetethetéseikig is, ha mi szükséges változtatásokat rajta jónak látand, azok felől a' Gyűlést tudósítsa. Hanem Ainian Úr a' mai (21-diki) ülésben olly vélekedést nyilatkoztatván, hogy mivel a' Provisoriai Országlási mód nagyon sok féle fogyatkozásokkal szokott össze köttetve lenni, ő legjobbnak sőt szükségesnek tartja arról gondoskodni, hogy mennél hamarább egy Constitúziós Monárkhiát állítsanak fel, s az ő vélekedését a' Gyűlés is tellyesen helybe hagyván, tüstént a' Biztosság' elibe adták, hogy haladék nélkül vegye munkába egy új Constitúciónak kidolgozását.

„Azután a' jött kérdésbe: hogy hát ennek a' Constitúziós Monárkhiának Görögnek kell-e lennie, vagy pedig Idegennek?

„Agamemnon nevű tag úgy nyilatkoztatta ki vélekedését, hogy ő legjobbnak tartja Görög Országra nézve,

ha Idegen nemzet helyi Monarkhája lesz. Senki se' szollván ellene ezen vélekedésnek, e' mellett maradt a' Nemzeti Gyűlés, s a' Biztosság' elibe olly utasítást adott, hogy a' Constitúciónak készítésében azt hordozza szeméi előtt, hogy Görög Országának Constitúziós Monarkhája legyen.

„Ezen ülésben fordult elé Generális Gurának az Athénbéli Kormányozónak is egy kérelme, az eránt, hogy ő Messolonginek (melly még ekkor, Apr. 21-dikén a' Görögök' hatalmában volt) segítségére 100,100 Piastereket ajánl. Az egész Nemzeti Gyűlés megköszönté Gen. Gurának ezen jó hazafiúi szeretetét. Azután több tagok, s név szerént Colokotroni is megkérdetett, hogy hát ők mitsoda ajánlásokat fognak Messolonginek felségítettésére tenni? — Colokotroni úgy nyilatkoztatta ki magát, hogy nem ígér ő Messolonginek segítségére egy Parát is — (a' melly kemény szókból álló nyilatkoztatást ő talám úgy értette, hogy már lehetetlen dolognak tartja Messolongin segíteni). Az Archipelagusról való Követe is ígérték, kiki annyit a' mennyit lehetett. — Így végződött a' Harmadik Nemzeti Gyűlés 4-dik napi ülése.

„Ezen Píadai vagy Epidaurusi Görög Nemzeti Gyűlés, már a' Harmadiknak nevezeték azok között, mellyek a' Görög Revolutciónak kezdetétől fogva tartattak. Ez a' Harmadik még nem szakadt egészen félbe, csak üléseit függesztette fel a' jövő September' végéig, a' melly idő alatt az a' két Deputáció folytatja a' dolgok igazgatását, mellyeknek már más versben a' tagjaikat is megneveztük).

Itt már a' következne még, hogy ezen Harmadik Görög Nemzeti Gyűlésnek 5-dik, 6-dik, az az April. 22-dik' s 23-dik napjain tartott üléseiről is írhatnánk: de ezek-

kel nem szolgálhatunk, mert ezek még a' Párisi Ujságokban se találtak Apr. 21-dikénél tovább. — Tsak azt tudjuk az egy nappal újabb, tudniillik a' Jun. 17-dikén költ, ugyan Párisi Ujságokból, hogy ezen Harmadik Görög Nemzeti Gyűlésben, mi-nelelőtte munkálódásait felfüggesztvén azo-
kat a' tudva lévő két Deputázióknak ál-
tal adta volna, még e' két igen nevezetes
Akták is eléfordultak.

1. Az Epidaurusban tartatott Harmadik Nemzeti Gyűlésnek határozása:

Ó Excellentiája a' Konstánczinápoly-
ban lévő Anglus Nagykövet kértetik, hogy
az Ottomannus Porta és a' Görögök kö-
zött, a' következő Aktában találtató felté-
telek alatt való megbékélés eránt, allu-
dozzék, úgy mint:

I. Czík. Hogy egy Töröknek is meg-
ne engedtessek sem az, hogy Görög vidé-
ken lakjék, sem az, hogy Görög ország-
ban valamely tulajdont birjon, mint hogy
ezen két nemzeteknek együtt élni lehe-
tellen.

II. Hogy a' Görög földön találtató,
most a' Törökök' kezében lévő várak mind
adassanak vissza a' Görögölnök.

III. Hogy a' Szultánnak semmi befo-
lyása ne legyen se Görög Ország' belső
Organizáziójához, sem a' Görög Clérushoz.

IV. Hogy a' Görögök a' magok belső
bátorságokra elegendő fegyveres serget, 's
kereskedéseknek oltalmaztatására is ele-
gendő tengeri erőt tarthassanak.

V. Hogy ők a' Fél-szigeten, a' szározi
Görög tartományokban, Eubœa, Kandia,
's az Archipelagusnak minden szigetein, rö-
viden mind azokban a' Görög tartományok-
ban, a' mellyek fegyvert fogtak 's mago-
kat a' Görög Országlószerkezethez tsatolták,
ugyan azon egy Országlási mód szerént
kormányoztassanak.

VI. Hogy a' jelen lévő Aktában talál-
tató Czikkelyeken, sem az Anglus Nagy-

követ, sem a' Görög Nemzeti Gyűlés által
kineveztetett Görög Biztosság, melyre kü-
lönösen a' van bizattatva, hogy az Anglus
Nagykövet Úr ő Excellentiájával levele-
zést folytasson, meg ne változtathassák.

VII. Hogy a' Görögök a' magok tulaj-
don zászlajokat megtarthassák.

VIII. Hogy pénzveretési jussal birhas-
sanak.

IX. Hogy az adózási summa, mellyet
a' Görögök a' Portának fizetni tartoznak,
meghatározatassék, és hogy ők, ezen adófi-
zetést, vagy esztendőnként, vagy pedig
egyszerre végképpen letehelessék.

X. Hogy fegyvernyugrás engedtessek,
és hogy azon esetben, ha a' Porta ezen
feltételeket elfogadni nem akarná, a' Gö-
rög Biztosság minden Európai nemzetek-
hez, vagy pedig egyhez azok között, se-
gedelemért 's oltalmaztatásért folyamodhas-
sék, 's azt tselekedhesse, a' mit Görög
Országnak javára leghasznosabbnak fog
tartani.

2. Protestálás, melly az Epidaurusban tar-
tatott Harmadik Görög Nemzeti Gyű-
léshez intézetett, $\frac{1}{24}$ -dik Aprilisben
1826-ban: — „

„Uraim! Már tsak mint tsupa Polgár,
de egyszersmind, mint ezen tusakodásnak
Szerzője is, tartozom a' Nemzetnek, Fa-
miliámnak 's Magamnak azzal, hogy tulaj-
don gondolkodásomat nyilván kifejezzem
azon időpontban, melyben Görög Ország'
jövendő sorsának végképpen meg kell hatá-
roztatni.

„Midőn ezen Nemzeti Gyűlés azt a'
határozást tette, melly által az Anglus
Nagykövetet arra kéri, hogy a' maga köz-
benjárása által, Görög Országot a' maga
Tyrannusaival való megegyezésre vegye
réa, eltávozott minden szent kötelességeitől,
's öszszetsatoltatásának egész célját elhí-
bázta. Az a' Nemzet, melynek képét visc-
lik az Urak, nem azért tette a' maga meg-

hatalmazottjaivá az Urakat, hogy függetlenségét semmivé tegyék, hanem, hogy azt megerősítsék és állandóvá tegyék. A Történetírók valaha részrehajlás nélkül meg fogják ítélni az Urak' mai Aktáját.

„Ha Európa most jobban érzi mint valaha érezte azt, hogy a' mi ügyünk a' Fátum' tsapásai alatt le nem roskadhat, mitsoda szemekkel nézné, hogy Görög Ország meghatalmazottjai egy a' népek' Krónikájokban hallatlan Akta által bélyegezik meg magokat, 's az egész Világnak megmutatják, hogy tulajdon állapotjokat, melyben voltak, nem esmerték?

„Messolongi elesése rettenté benneket? Bizzatok, mint a' tusakodásnak kezdetében tselekedtetek a' nemzetnek esmeretes tüzehez és hazafiuságához. Minden Görögnek mejje egy második Messolongi. Segedelmi eszközeiteknek megfogratkozása tántorgat-é? Botsátsatok egy meghívást a' Polgárok' nagy lellúségéhez. Soha nem maradott egy Görög is siket a' Ilaza' kiáltásához. Végezetre, nintsen pénzetek? Nem kell egyéb, tsak már tett adóságainkat ráifiká'juk (esmerjük-meg.)

„Tamoszra van szükségünk; folymodjunk minden Keresztyén nemzeteknek Monárkhájukhoz. Mind ezeknek egyenlő jussok van Uraim, a' mi háládatosságunkhoz. Azon környülállások, mellyek között mi vagyunk 's ezen Monárkháknak helyheztetése, kezeseink nekünk a' kívánt segedelemért. A' veszedelmes szempillantásokban mutatják-ki magokat a' nemzetek' nagysága és az igaz Polgárok. Mindenkör könnyű dolog rabszolgává lenni: de melly néhez szabaddá lenni! Bekességet kívánunk-é? Siessünk fegyvert fogni. Ha olly okokra nézve, mellyek előttem nintsenek tudva, a' Nemzeti Gyűlés megmarad a' maga első határozása mellett: úgy én legszentebb kötelességnek lenni esmerem minden Görögök és minden Keresztyén Nemzetek előtt protestálni 's ezennel protestálok

is nyilvánosan azon Akta ellen, mellyet én a' törvényekkel ellenkezőnek, a' Görögök' java' ellen valónak, 's azon Nemzethez, ki már nem egyszer elfoglaltathatott volna, de a' maga Tyrannusaival soha alkudozásba nem bocsátkozott, egyáltalában méltatlannak lenni ítélek. Mindazonáltal mint Görög és mint Hazám' szabadságának igaz barátja, meg nem fogok szünni Polgártársaimmal öszszetsatolódva tsatázni, 's utolsó tsepp véretem mind addig ontani, valameddig ezen függetlenségért való hadakozás tartani fog — „

„Herczeg Ypsilanti Dömötör.

Valami Korfui, Jun. 1-ső napján indult tudósításban erőssítettik, hogy mint látszik, azok a' két Deputáziók, mellyeket a' Nemzeti Gyűlés, mindjárt akkor, midőn Messolongi megbukásának híre Píadába vagy Epidaurusba megerkezett, az Országlásra kinevezett, vagy pedig tsak az egyik közzülök, az olta, tudniillik April. 29-diktől fogva, mikor ezek a' magok foglalátosságaihoz hozzá fogtak, egy más Jovallatot is dolgozott-ki és küldött az Anglus Nagykövet' kezébe Konstantzinápolyba, hogy a' Portánál való alkudozást a' szerént vegye munkába, a' melly második Jovallat sokkal lágyabb czikkelyekből állana, mint az az első, a' mellyet feljebb leírtunk, de a' melyről még most semmi bizonyost írni nem tudunk, hanem minden órán további felvilágosító tudósításokat várunk eránta. — (Hanem már most ennyiből is látjuk, mitsoda alapokon fundálódjanak azok a' biztatások, mellyeket mostanság a' Görögöknek pártfogójik az Anglus és Frantzia Ministereknek beszédjeikből merithettek).

A' Felhozott két Aktákat, úgy mint, a' Konstantzinápolyi Anglus Nagykövethoz küldött Alkudozási ajánlásokat és a' H. Ypsilanti arra tett Protestálását a' Görögök' jó barátja Frantzia Generális Roche kül-

dötte Nápoli di Romaniából Párisba az ott lévő Görög Biztossághoz, és ez hirdettette-ki az Ujságírók által.

P r u s z s z i a.

A' Király megengedte, hogy a'szerént mint 1775-ben történt, a' mostani Jubiléum a' Prussziai Catholikum templomokban is meginnepeltessék, melyre nézve szabadságot adott a' Monarkhiában lévő Püspököknek, hogy a' mult esztendőben December 25-dikén költ így kezdődő Bullát: Exultabat etc., haszonra fordítsák, de a' Királyi Jusok' fenn tartásával s' úgy, hogy az Evangelikusoknak Jussaik és Szabadságaik is fenntartassanak, olly módon, hogy a' Bullának azon kifejezési és értelmei, mellyek ezekkel meg nem egyezhetnek, mint ha irattatva se volnának úgy tartassanak.

O r o s z B i r o d a l o m.

Petersburgból ezekről tudósítatunk Jun. 5-dikén: —

Május' 30-dikára viradott éjjeli két óraker 101 ágyúlövésék' durrogása adta hírül a' Császári lakóhely népének a' Péter-Pál' várától azt az örvendetes történetet, hogy Helena Paulowna a' Mihály Nagy Herceg' Hitvese Május' 26-dikán délutánni 8-tzadfél óraker, Moskauban szerentsésen egy Cs. Princzaszszonyt szült, kinek neve Ersebeth Michailowna Nagy Herczegaszszony. Jun. 1-ső napján a' Fő városnak minden templomaiban hálaadó imádságok tartattak, mellyet a' Kasani Erseki templomban ugyan. közönséges háladó ájtatosság követett, melyre a' Fő városbéli egész szent Papság öszsze hívattatott vala. Azon örvendezésekre nézve, mellyeket ezen szerentsés szülés okozott, megparantsoltatott, hogy az Udvari gyász, Május' 30-dikától kezdődvén három napok alatt félbe szakasztassék.

A' Berlini levelek ezeket írják Moskauból Jun. 5-dikén: — „

„Az itt lévő Erseki templomban az Özvegy Császárnének Mária Feodorownának és Paulowitsch Mihály Nagy Herczegnek jelenlétekben Május 28-dikán innepi hálaadó imádságok tartattak Philaret Ersek által a' Helena Paulowna Cs. Nagy Herczegaszszony szerentsés szülesiért és a' született Cs. Nagy Herczegaszszonyitsetsemőért, ki az utóbb meghalálozott Császárnének emlékezetére a' boldogútnak nevét vette a' szent kereszttségben, tudáillik az Ersebet Michailowna nevetek.

A' koronázásra Petersburgból Moskauba rendeltetett fegyveres tsapatok már érkezni kezdetek ezen utóbbi Cs. Fő városba: hanem a' koronázási pompák tsakugyan mind e'mellett is, az Ersebet Alexieyna Császárné szerentsétlen meghalálozása miatt, mint mondják nem elebb, hanem tsak Sept. 15-dikén fognak kezdődni, mint a' melly napon a' boldogútló Sándor Császár is megkoronáztatott volt.

S p a n y o l A m é r i k a.

A' Londoni Kurír illy magánostudósítást közöl az Észak Amerikai Ujságokból, mint a' melly Rió-de-Janciroban Márcz 22-dikén íratott volna: — „

„Nállunk (Rio-de-Janciroban) olly hírek szárnyalnak, hogy a' Perui Marschal Sucre a' Bolivári, Felső Perui, vidékekről, Paraguayba, Assumption városába, a' Doktor Francia Országába béütvén, ott a' néptől kiterjesztett lakárokkal fogadtatott, s' Francia onnét elkergettetett.“

Ezen levélnek Kereskedő ember' penájából kellett folyni, minthogy illy szavakat vetett a' levele' végére: — „Ha mind ezek meg találnak valóságosúlni, úgy ez a' szép ország is ajtokat fog ismét nyitni a' kereskedésnek.

A *Habannai* (Havannai) Diariumban egy levél találtatik Április' 8 dikáról, mint ha a' nevezett Ujságnak Redaktorához volna intézve. Nagyon megrostáltatik benne az Északi Amerikai egyesült Statuok' Elöljárójának azon Nyilatkozatása, melyet ez, annak idejében a' Panamai Congresszusról beszéllvén, a' Spanyoloknak még az Amerikai tengereken talátható birtokaikra, Havanna és Porto-ricco szigetekre nézve, közönségessé tett: —,

„Kuba szigeté' lakosai, így beszéll a' Diarium, szerentséseknek érzik lenni magokat Ferdinandus Király ő Felségének bőkezűsége és nagy lelkűsége által. Ő Felségének a' Frantzia Királynak 's a' Nagy Britanniái Királynak is sok ezer alattvalójik, úgy Észak Amerikai emberek is nagy számmal, 's más nemzet béliek is, letelepedtek mint lakosok Kuba szigetén, melyet a' földművelés és kereskedés a' virágzásnak leg főbb poltzára emeltek az Országlásnak nyájas magaviselete által fedeztete, a' mely Országlásnak fennállása mind ezeket a' nemzeteket nagyon illeti: melyre nézve nem gondolhatunk egyebet annál, hogy mind ezeket az ezen szigetre való beütéseket illető plánumok, tsak oly fejek' találmányaik, kik tsak e' féléknek kigondolásán jártatják elméjeket. Mi bizonyosokká tehetjük az ezen úgy mondatott Respublikákban lakó embereket, hogy mi, ha ők tsakugyan akarnak valami próbát tenni ellenünk, őket jó készülettel várjuk; mi örállóji vagyunk bátorságunknak és tsendességünknek, 's barátainkkal és szövetségeseinkkel összetsatolódva, oly tengeri és szározi erővel bírunk, melyek megérdemlik, hogy tekintetben tartassanak. Mi arra törekedünk, hogy a' Világi történetek' írása mi felöllünk dítseretessen emlékezzék, azért, hogy mi két kisdéd szigetek (Kuba és Porto-ricco) kik alig tűnünk tsak szembe is a' föld' mappáján, a' bennünket körül vett minden nemű po-

litikai revolúziólnak Orkánjaiktól bántódás nélkül maradtunk, jusainkat, kötelességeinket, és Religiónkat megőriztük, 's magunkat a' jövődő világ előtt, Királyunk eránt való hűségünk és szeretetünk által szenteltetjük. Negyven ezer jól rendezett fegyveresek 's egy hajós sereg, nem tsak elegendők lesznek arra, hogy minket megoltalmazzanak, hanem hogy emé' Panamai nagy Congresszusunak ki nyittatásában is bevezetői szolgálattal legyenek.“

B é c s.

Az itt következő két tudósítások egymás mellé tartozók:

Az első érkezett Lintzből, melynek az a' foglalata, hogy Császár és Császárné Ő Felségek a' magok Lambach felé való útjokban Junius' 22-dikén délelőtti 11 óratájban Kleinmünchenen mentek által.

A' második a' Müncheni politikai Ujságban taláztatik, a' mely ezeket jelenti Junius' 21-dikén: —

„Király és Királyné Ő Felségek ma reggeli 9 órakor ezen lakó várossokat ide hagyván, Austriai Császár Ő Felségének meghívására, útjokat Lambach felé vették. Edes Atyjokat és Annyokat a' Király és Királyné Ő Felségeket, Princz Luitpold és Adelgunde Princzaszszony kísérik ezen útjokban.

Igazítások. — Az 50-dik M. Kurírban illy megigazítanivalók taláztatnak: — lap. 394. 1. has. 16. sor. zésre helyett tésre — ugyan az lap. 2-dik has. 21. sor. választani helyett választatni — 395. lap. 1. has. alólról 3-dik has. vevű helyett nevű — 396. l. 1. s. 24. sorban Combia helyett Columbia — ugyan azon lapon, 2. has. alólról 10. sor. Libellus helyett Li-

bellust — végre 598 lapon, 2-dik hasábon, 12-dik sorban, feltalást helyett feltalált — kell olvasni.

Kanonokját 's a' t. Debreczeni Plébánussá nevezte.

E r d é l y.

*A pénzfolyamat Junius' 26 - dikán ;
közép ár:*

A' Státus' 5 p. Centes Obligázióji 90 3/4
Az 1820-béli sorsosok , 130 1/4
Az 1821-béli hasonlók, 115 1/8
Béts városa 2 1/2 p. Centes Bankó Obligázióji, 44 1/8 forint. keltek, mind C. ben.
A' Bankó Aktziák keltek 1112 forinton Conv. Pénzben.

Magyar Ország.

Ó Császári Királyi Felsőge, a' Székes-Fejérvári Nemes Káptalanban ezen előléptéseket méltóztatott tenni: A' meghalálozott Fő Tisztelendő Szabó József Úr helyébe Méltóságos Marich János Urat, választott Skutari Püspököt, és a' Nagy Méltóságú Hétszemélyes Táblának Assessorát Lectorrá: Fő Tisztelendő Mészáros József Urat Cántorrá; Fő Tisztel. Spetykó Ferencz Urat Custossá. —

A' Nagy-Váradi Deák Szerartásu Káptalanban pedig: a' megholt Fő Tisztelendő Klobusitzky György Ur Lector helyébe, Fő Tisztelendő Tokody István Urat Lectorrá; Fő Tisztelendő Németh József Urat Custossá; Fő Tisztel. Kováts Miklós Urat a' Püspöki Székes Egyháznak Fő Esperestjévé; Fő Tisztelendő Csák Ferencz Urat Békési Fő Esperestté; Fő Tisztel. Frint Jakab Urat, Krasznai Fő Esperestté; Fő Tisztelendő Lang Ferencz Innocenz Urat közép Szolnoki Fő Esperestté; végre Fő Tisztelendő Kritsfalusi Urat, a' Nagy-Váradi Nemes Káptalan

Károly-Fejérvárról Junius 11-dikén 1826. Ma ismét fényes inneplés tartott az Erdélyi Nemes Káptalan részéről. A' Káptalani Cathedrális templomban lett kilencz órai öszve gyülekezés után ugyan is beiktattattak a' megüresült ötödik Kápt. Fő Esperesti Hivatalra, eddig volt Kézdi, és Orbai Fő Esperest Kézdi-Szent-Léleki Plébánus, Méltóságos Kováts Péter Úr, a' kilenczedik Fő Esperesti Hivatalra Szabó József Úr, Præpostja, újjonnan kinevezetett, Kolos-Dobokai Fő Esperest, Kolosvári Plébánus, Méltóságos Eszenbach János Úr a' Kolos-Monostrai Kápt. Archivum Felügyelőjének, és Károly-Fejérvári valóságos Kanonoknak. A' kinek is érdemeiket, és hivatalos kötelességeiket a' rendszerent való Káptalan Beiktató Commissarius Cantor Kanonok Méltóságos Ivuly Károly Úr Curtiusi Deáksággal, és Spartai rövidséggel, ékes, és fontos három rendbéli beszédben elő számlálván, a' Püspöki kinevezések felolvasása, és tisztel. hitel letétele után, helyeiket kimutatta. A' hálaadó nagy Misét, azon nagy érdemeiért mindeneltől egyaránt tisztelt Nagy Prépost Úr, Méltóságos Henne Xav. Ferencz Apát Úr Ó Nagysága, mondotta fényes Assistentiával. Ugyan ezen célra adatott Uri pompás ebéden, most tisztelt Méltóságos Prépost Úr házában, a' Haza Fejedelmi Attyáért, Fő Lelki Pásztorunkért, a' Méltóságos Káptalan' tisztelt Elöljárójáért, most beiktattattott, és több nagy érdemű Tagjaiért, és a' más Uri Vendégekért egyes szívbéli elragadtatással tétettek az ivások.